

Історія Ганни Василько, учасниці обласного конкурсу

«Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Майстриня своєї справи»

Ганна Василько народилася та виросла на Донеччині в селищі Дмитрівка Краматорського району, з 2004 року мешкає у місті Краматорськ.

З самого дитинства Ганна дуже любила тварин та мріяла стати лікарем ветеринарної медицини. Але, доля розпорядилася інакше, здобути бажану освіту Ганні не судилося, а бажання допомагати тваринам залишилося як хобі.

Своє призначення Ганна Василько знайшла, коли здобула освіту водія тролейбуса. Восени 2007 року вона почала

працювати в комунальному підприємстві «Краматорське трамвайно-тролейбусне управління» водієм тролейбуса. Каже, що хотіла їздити на великій машині. «Я отримала права, поїздила трохи на легковій машині, подумала, що хочу щось велике. Хтось з друзів сказав, що тролейбус це теж велика машина. І мені дуже сподобалось! Подобається їздити, подобається те, що дійсно велика машина, ти себе відчуваєш комфортно, відчуваєш себе захищено і взагалі багато емоцій», - каже Ганна. Але робота водія тролейбуса - це не лише кермування, це ще й спілкування з пасажирями. Найважче у роботі водія тролейбуса – це спілкування з людьми, бо люди бувають різні й з кожним треба знайти спільну мову.

У 2014 році, опинившись в окупації в рідному місті, Ганна Василько не покинула мешканців громади, залишилась працювати під звуки сирен та вибухів, щоб допомагати не тільки населенню, а ще і покинутим тваринам. Саме з того часу годувати та лікувати тварин це було вже не тільки хобі для Ганни, а й дуже велика відповідальність.

З початку повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України ситуація у місті погіршилась, працювати стало важко і небезпечно: постійні обстріли та руйнування, зимові блекауті, відсутність водопостачання. Але, Ганна залишається в місті, продовжує працювати на посаді водія тролейбуса та виконувати свої професійні обов'язки з перевезення населення міста, бо розуміє, що її робота - це своєчасне надання транспортних послуг з перевезення пасажирів. Робота, яка дає змогу громадянам вільно пересуватися у приватних справах: отримання

гуманітарної допомоги, медичної допомоги в закладах охорони здоров'я, забезпечення їх доступу до банківської системи та поштового зв'язку тощо.

За роки праці на підприємстві Ганна завжди відрізнялась своїми досягненнями, вона активно брала участь в життєдіяльності підприємства, за що неодноразово нагороджувалася грамотами.

Ситуація з тваринами також погіршилась. Безпритульних та покинутих тварин у місті стає дедалі більше. Люди евакуюються і залишають не тільки свої оселі, а й своїх улюбленців. Ганна відвідує Благодійний фонд "Друг" у місті Краматорськ, де весь свій вільний час присвячує тваринам, які потребують її допомоги та лікування.

Ганна Василько – лідерка. Вона вірить, що все буде добре, що наша країна вистійть, війна закінчиться, Україна переможе! А вона буде й надалі допомагати мешканцям громади та її тваринам.